วันที่ 1-7 พฤศจิกายน

ความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล | โยชูวา 18-19

“พระยะโฮวาใช้วิธีที่ฉลาดในการแบ่งแผ่นดิน”

***it*-1-E น. 359 ว. 1**

เขตที่ดิน

ดูเหมือนว่าการแบ่งที่ดินให้ตระกูลต่างๆจะขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย คือ ผลจากการจับฉลาก และขนาดของแต่ละตระกูล ฉลากอาจบอกแค่ตำแหน่งคร่าวๆ ของมรดกที่ดินที่แต่ละตระกูลจะได้รับ เช่น บอกว่าที่ดินนั้นอยู่ทางทิศเหนือหรือใต้ ตะวันออกหรือตะวันตก เป็นที่ราบชายฝั่งทะเลหรืออยู่ในเขตเทือกเขา ฉลากที่จับได้จะเป็นไปตามการชี้นำจากพระยะโฮวาจึงป้องกันไม่ให้แต่ละตระกูลบ่นต่อว่าและอิจฉากัน (สภษ 16:33) นอกจากนั้น โดยวิธีนี้พระเจ้าสามารถชี้นำให้สภาพการณ์ของแต่ละตระกูลเป็นไปตามที่ยาโคบพยากรณ์ไว้ก่อนตายที่ปฐมกาล 49:1-33

***it*-1-E น. 1200 ว. 1**

มรดก

ที่ดินมรดก พระยะโฮวาให้ที่ดินมรดกกับชาวอิสราเอล พระองค์บอกโมเสสว่าที่ดินมรดกนี้มีอาณาเขตครอบคลุมถึงไหนบ้าง (กดว 34:1-12; ยชว 1:4) โมเสสมอบที่ดินให้ตระกูลกาด ตระกูลรูเบน และตระกูลมนัสเสห์ครึ่งตระกูลตามที่พวกเขาขอ (กดว 32:33; ยชว 14:3) ส่วนตระกูลที่เหลือมีการแบ่งที่ดินโดยการจับฉลากภายใต้การดูแลของโยชูวาและเอเลอาซาร์ (ยชว 14:1, 2) จากคำพยากรณ์ของยาโคบที่ปฐมกาล 49:5, 7 สิเมโอนกับเลวีจะไม่ได้ส่วนแบ่งที่ดินเป็นผืนใหญ่ที่ทั้งตระกูลจะอยู่รวมกันได้ ที่ดินของตระกูลสิเมโอน (รวมทั้งเมืองต่างๆ) อยู่ภายในเขตที่ดินของตระกูลยูดาห์ (ยชว 19:1-9) ส่วนตระกูลเลวีได้ 48 เมืองที่ตั้งอยู่ทั่วอิสราเอล เนื่องจากตระกูลเลวีถูกแต่งตั้งให้ทำงานรับใช้พิเศษที่วิหารของพระเจ้า พระยะโฮวาจึงรับรองว่าจะดูแลพวกเขา ดังนั้น มรดกของพวกเขาก็คือส่วน 1 ใน 10 จากของถวายที่ชาวอิสราเอลนำมาถวายพระเจ้า (กดว 18:20, 21; 35:6, 7) แต่ละครอบครัวได้รับการจัดสรรที่ดินในเขตตระกูลของตัวเอง เมื่อแต่ละตระกูลมีลูกหลานมากขึ้น ที่ดินมรดกผืนใหญ่ก็จะถูกแบ่งให้เล็กลงตามจำนวนลูกชายของแต่ละครอบครัว

***it*-1-E น. 359 ว. 2**

เขตที่ดิน

เมื่อแต่ละตระกูลรู้ตำแหน่งที่ดินของตัวเองจากการจับฉลากแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดขนาดของที่ดินโดยดูจากปัจจัยที่ 2 คือ ขนาดของแต่ละตระกูล พระยะโฮวาสั่งว่า “ให้แบ่งที่ดินให้ตระกูลและวงศ์ตระกูลต่างๆ ของพวกเจ้าโดยการจับฉลาก ตระกูลไหนคนมากพวกเจ้าก็เพิ่มที่ดินให้เขา ตระกูลไหนคนน้อยก็ลดขนาดที่ดินลงมา มรดกที่ดินของแต่ละตระกูลจะเป็นไปตามที่เขาจับฉลากได้” (กดว 33:54) ตำแหน่งที่ดินที่จับฉลากได้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ขนาดที่ดินเปลี่ยนแปลงได้ตามจำนวนคนของตระกูลนั้นๆ เช่น เมื่อเห็นว่าที่ดินของตระกูลยูดาห์ใหญ่เกินไป ส่วนหนึ่งของที่ดินนี้จึงถูกแบ่งให้ตระกูลสิเมโอน—ยชว 19:9

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

***it*-1-E น. 359 ว. 5**

เขตที่ดิน

บันทึกการแบ่งที่ดินฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนแสดงให้เห็นว่า 3 ตระกูลแรกที่มีการกำหนด

เขตแดนและเมืองให้พวกเขาคือตระกูลยูดาห์ (ยชว 15:1-63) ตระกูลโยเซฟ (เอฟราอิม) (ยชว 16:1-10) และตระกูลมนัสเสห์ครึ่งตระกูล (ยชว 17:1-13) แต่หลังจากนั้นมีการย้ายค่ายพักของชาวอิสราเอลจากกิลกาลไปที่ชิโลห์ทำให้การแบ่งที่ดินถูกขัดจังหวะ (ยชว 14:6; 18:1) คัมภีร์ไบเบิลไม่ได้บอกว่าการแบ่งที่ดินถูกขัดจังหวะนานเท่าไร แต่พอเวลาผ่านไประยะหนึ่งโยชูวาก็ต่อว่าชาวอิสราเอล 7 ตระกูลที่เหลือเพราะพวกเขาไม่ยอมเข้าไปยึดครองแผ่นดินส่วนที่เหลือสักที (ยชว 18:2, 3) มีคำอธิบายหลายอย่างเกี่ยวกับความชักช้าของชาวอิสราเอล 7 ตระกูลนี้ ผู้เชี่ยวชาญบางคนบอกว่า สมบัติมากมายที่ยึดมาได้ในการพิชิตก่อนหน้านี้และการได้พักรบกับพวกคานาอันอาจทำให้พวกเขาคิดว่าไม่จำเป็นต้องรีบเข้าไปยึดดินแดนที่เหลือก็ได้ และที่พวกเขาปล่อยเวลาให้ผ่านไปอาจเป็นเพราะไม่กล้าเผชิญหน้ากับศัตรูที่แข็งแกร่งซึ่งยังเหลืออยู่บางส่วนในแผ่นดินนั้น (ยชว 13:1-7) นอกจากนั้น พวกเขาอาจไม่คุ้นเคยกับที่ดินส่วนที่เหลือนี้ดีเท่ากับส่วนที่มีการแบ่งไปแล้ว

วันที่ 8-14 พฤศจิกายน

ความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล | โยชูวา 20-22

“บทเรียนจากความเข้าใจผิดของชาวอิสราเอล”

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

***it*-1-E น. 402 ว. 3**

คานาอัน

หลังจากชาวอิสราเอลพิชิตแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาได้แล้ว ยังมีชาวคานาอันจำนวนมากรอดชีวิตและไม่ยอมอยู่ใต้อำนาจชาวอิสราเอล ถึงอย่างนั้นก็ยังบอกได้ว่า “พระยะโฮวามอบแผ่นดินทั้งหมดให้ชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นแผ่นดินที่พระองค์สาบานไว้ว่าจะยกให้บรรพบุรุษของพวกเขา” และพระองค์ให้พวกเขา “ได้หยุดพักโดยไม่ให้พวกศัตรูที่อยู่รอบข้างมาก่อกวน” และ “คำสัญญาดีๆ ทั้งหมดที่พระยะโฮวาทำกับชาวอิสราเอลนั้นไม่มีคำสัญญาไหนเลยที่ไม่เป็นจริง ทุกอย่างที่สัญญาเป็นจริงทั้งหมด” (ยชว 21:43-45) ชาติศัตรูที่อยู่รอบๆต่างก็กลัวชาวอิสราเอลและไม่กล้ามาคุกคามพวกเขา พระเจ้าได้บอกไว้ก่อนแล้วว่าพระองค์จะ “ค่อยๆ” ขับไล่ชาวคานาอันออกไป เพื่อแผ่นดินจะได้ไม่ร้างเปล่าจนมีสัตว์ป่าเพิ่มขึ้นและเป็นภัยต่อพวกเขา (อพย 23:29, 30; ฉธบ 7:22) จริงอยู่ที่ชาวคานาอันมีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เหนือกว่า เช่น รถศึกที่มีดุมล้อติดใบมีดโค้ง แต่ที่ชาวอิสราเอลยึดบางดินแดนไม่ได้ ไม่ใช่เพราะพระยะโฮวาไม่สามารถทำตามที่พระองค์สัญญาไว้ (ยชว 17:16-18; วนฉ 4:13) แต่บันทึกในคัมภีร์ไบเบิลทำให้เห็นว่าที่ชาวอิสราเอลแพ้เป็นเพราะพวกเขาไม่ซื่อสัตย์ต่อพระยะโฮวา—กดว 14:44, 45; ยชว 7:1-12

วันที่ 15-21 พฤศจิกายน

ความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล | โยชูวา 23-24

“โยชูวาเตือนชาติอิสราเอลครั้งสุดท้าย”

***it*-1-E น. 75**

ผูกมิตร

สถานการณ์เปลี่ยนไปตอนที่ชาวอิสราเอลเข้าไปในดินแดนของชาวคานาอันซึ่งเป็นแผ่นดินที่พระเจ้า

สัญญา เนื่องจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดได้ยกแผ่นดินนั้นให้เป็นสิทธิ์ของชาวอิสราเอลตามที่พระองค์สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา ตอนที่เข้าไปยึดดินแดนนั้น พวกเขาจึงไม่ได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินนั้นในฐานะคนต่างชาติ และพระยะโฮวาก็ห้ามพวกเขาผูกมิตรกับชาติอื่นๆในแผ่นดินนั้นที่นับถือพระเท็จ (อพย 23:31-33; 34:11-16) พวกเขาต้องทำตามกฎหมายและข้อกำหนดของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่ของชาติต่างๆที่จะต้องถูกขับไล่ออกไป (ลนต 18:3, 4; 20:22-24) พระเจ้าสั่งห้ามพวกเขาอย่างชัดเจนว่าไม่ให้แต่งงานกับคนในชาติเหล่านั้น เพราะนั่นจะทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับภรรยาและญาติๆของเธอที่นมัสการพระเท็จ แล้วก็หลงไปทำตามธรรมเนียมและพิธีทางศาสนาของคนเหล่านั้น ซึ่งนั่นเป็นกับดักและจะทำให้ชาวอิสราเอลทรยศพระเจ้า—ฉธบ 7:2-4; อพย 34:16; ยชว 23:12, 13

วันที่ 13-19 ธันวาคม

ความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล | ผู้วินิจฉัย 8-9

“ความถ่อมดีกว่าความหยิ่ง”

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

***it*-1-E น. 753 ว. 1**
เอโฟด 1

แม้กิเดโอนจะมีเจตนาดีที่จัดงานฉลองเพื่อยกย่องพระยะโฮวาที่ช่วยให้ชาวอิสราเอลชนะสงคราม แต่เอโฟดก็เป็น “กับดักที่ดักกิเดโอนและครอบครัวของเขา” เพราะทำให้ชาวอิสราเอลนมัสการเอโฟดและไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า (วนฉ 8:27) แต่คัมภีร์ไบเบิลไม่ได้บอกว่ากิเดโอนนมัสการเอโฟด อัครสาวกเปาโลพูดถึงชื่อของเขารวมอยู่ใน “พยานมากมายเหมือนเมฆก้อนใหญ่” ที่ซื่อสัตย์ต่อพระยะโฮวาซึ่งมีชีวิตอยู่ก่อนยุคคริสเตียน—ฮบ 11:32; 12:1

วันที่ 20-26 ธันวาคม

ความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล | ผู้วินิจฉัย 10-12

“เยฟธาห์—ชายที่มีความเชื่อแท้”

ค้นหาความรู้ที่มีค่าจากคัมภีร์ไบเบิล

***it*-2-E น. 26**
เยฟธาห์

เยฟธาห์ ลูกที่ถูกต้องตามกฎหมาย แม่ของเยฟธาห์ถูกเรียกว่า “โสเภณี” แต่เยฟธาห์ไม่ได้เกิดตอนที่แม่เขาเป็นโสเภณี และไม่ได้หมายความว่าเขาเป็นลูกที่เกิดนอกสายสมรส แม่ของเยฟธาห์**เคยเป็น**โสเภณีก่อนที่จะมาแต่งงานกับกิเลอาดซึ่งมีภรรยาอยู่แล้ว เหมือนที่ราหับเคยเป็นโสเภณีก่อนที่จะมาแต่งงานกับสัลโมน (วนฉ 11:1; ยชว 2:1; มธ 1:5) และสิ่งที่ทำให้เรารู้ว่าเยฟธาห์ไม่ใช่ลูกนอกสมรสก็คือพวกพี่น้องที่เป็นลูกภรรยาหลวงขับไล่เขาไปเพราะไม่อยากให้เขาได้มรดก (วนฉ 11:2) ต่อมาเยฟธาห์ได้มาเป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาด (ดูเหมือนว่าตอนนั้นพวกพี่น้องต่างแม่ของเยฟธาห์ก็ยอมรับเขาด้วย) (วนฉ 11:11) นอกจากนั้น เขายังถวายเครื่องบูชาที่เต็นท์ศักดิ์สิทธิ์ด้วย (วนฉ 11:30, 31) เยฟธาห์จะทำสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เลยถ้าเขาเป็นลูกนอกสมรส เพราะกฎหมายของพระเจ้าสั่งไว้ชัดเจนว่า “คนที่เกิดนอกสายสมรสจะเข้ามาเป็นประชาชนของพระยะโฮวาไม่ได้ ลูกหลานของเขาก็เข้ามาเป็นประชาชนของพระยะโฮวาไม่ได้”—ฉธบ 23:2

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania